

ЗВ'ЯЗОК МІЖ ДИСЛІПІДЕМІЄЮ ТА ІНШИМИ ФАКТОРАМИ РИЗИКУ СЕРЦЕВО-СУДИННИХ ЗАХВОРЮВАНЬ У ХВОРИХ, ЩО СТРАЖДАЮТЬ НА ХРОНІЧНУ ІШЕМІЧНУ ХВОРОБОЮ СЕРЦЯ

*Орловський О. В., Мураєць Н.О., Тищенко О. В., магістрант
СумДУ, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти з курсом пропедевтики*

Мета. Дослідити поширеність додаткових факторів ризику серцево-судинних захворювань та їх зв'язок між дисліпідемією у хворих з хронічною ішемічною хворобою серця (ХІХС).

Матеріали і методи. Обстежено 28 пацієнтів СОДРЗН (Сумського обласного диспансеру радіаційного захисту населення) зі ХІХС (стабільна стенокардія навантаження І-ІІ функціонального класу (NYHA)), які увійшли до І-ї групи. Серед обстежених було 10 (36%) жінок і 18 (64%) чоловіків. Вік хворих становив 45–75 років (у середньому $56,30 \pm 0,46$ року). Середня тривалість захворювання ХІХС $6,4 \pm 3,2$ роки. До контрольної групи увійшли 16 практично здорові особи віком 48–68 років (у середньому $55,40 \pm 0,68$ року). Визначався вміст загального холестерину (ЗХС), тригліцеридів (ТГ), глюкози крові за уніфікованими методами. Артеріальну гіпертензію верифікували на підставі характерних скарг, даних анамнезу та інструментальних методів дослідження (вимірювання артеріального тиску). Ожиріння оцінювалось за індексом маси тіла (ІМТ) по Кетле.

Результати. Серед пацієнтів І-ї групи (хворі на ХІХС) з нормальними значеннями загального ХС ($< 5,2$ ммоль/л) артеріальна гіпертензія виявляється у кожного четвертого 26%, серед осіб з рівнем цього показника від 5,2 до 6,2 ммоль/л — у 34%, а серед обстежених з вираженою гіперхолестеринемією ($> 6,2$ ммоль/л) — майже у кожного другого (46%). Ожиріння ($ІМТ \geq 30,0$ кг/м²) виявляється в 1,6 раза (33,3 та 20,5%), гіперглікемія ($> 6,1$ ммоль/л) — в 2,9 раза (21,4 та 7,3%), а цукровий діабет — в 2,8 раза (5,1 та 1,8%) частіше у хворих з ХІХС (І група), ніж у осіб без ХІХС (ІІ-ї група). Аналогічна залежність визначається і між рівнем ТГ та частотою артеріальної гіпертензії. Остання реєструється у 2,3 рази частіше серед осіб І-ї групи (середні значення ТГ становили $2,20 \pm 0,24$ ммоль/л ($p < 0,05$)), ніж серед обстежених ІІ-ї групи (середніми значеннями ТГ $1,2 \pm 0,02$ ммоль/л ($p < 0,05$)), складаючи відповідно 72 та 31%. Частота ожиріння, гіперглікемії ($> 6,1$ ммоль/л) та цукрового діабету у осіб І-ї групи відповідно складає 39,1; 47,8 та 19,6%. Для порівняння: серед осіб ІІ групи, становить 25,1; 9,3 та 2,4% відповідно.

Висновок. Отже, поширеність таких важливих і потенційно коригованих чинників ризику як дисліпідемія, артеріальна гіпертензія, ожиріння, гіперглікемія та цукровий діабет серед хворих на ХІХС надзвичайно висока. Недостатність знань про причини і наслідки цих факторів ризику не дозволяє очікувати ані формування достатньо сильної мотивації щодо їх контролю, ані тим більше свідомих зусиль щодо профілактики серцево-судинних захворювань і ведення здорового способу життя.